

Beliakov R. H. Principles and legal regulation of the activity of the Department on Combating Cybercrime of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine

The author of the article singles out groups of principles of the activity of the Department on combating cybercrime of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in realizing the state policy in the sphere of combating cybercrime, namely: general, special and principles of guaranteeing information security. The system of legal regulation of the activity of the Department on combating cybercrime of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine on detecting the reasons and conditions that facilitate the commission of offenses in the sphere of functioning information, telecommunication, informational and telecommunication systems is characterized.

It is proved that the system of legal regulation of the activity of the Department on combating cybercrime of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine is a set of laws and regulations that create a legal field for its proper realization. The regulatory base, which regulates the activity of the Department on combating cybercrime of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, while realizing its powers is divided in general into external, which is being developed formally outside of this agency, but the Department is directly related to its creation, developing or directly participating in the drafting of various regulations and internal, departmental normative base that is developed by the Ministry of Internal Affairs aiming at realize the state policy in the sphere of combating cybercrime.

Keywords: Department on combating cybercrime; cybercrime; information, telecommunication, informational and telecommunication systems; principles, legal regulation.

УДК 351.743

Д. О. Горбач

ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ ФОРМУВАНЬ ДЕРЖАВИ З ПРАВООХОРОННИМИ ФУНКЦІЯМИ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ

Розглянуто особливості діяльності воєнізованих формувань з правоохоронними функціями США та країн Європи. Досліджено діяльність підрозділів жандармерії Болгарії, Нідерландів та Франції, корпусу карабінерів Італії, Цивільної гвардії Іспанії, Національної гвардії США. На підставі аналізу правового статусу та організаційної побудови зазначених органів запропоновано напрями використання досвіду їх роботи у діяльності Національної гвардії України.

Ключові слова: Національна гвардія, жандармерія, карабінери, воєнізовані формування з правоохоронними функціями, правоохоронна діяльність.

Реформування діяльності Міністерства внутрішніх справ України та Національної гвардії як невід'ємної його частини, беззаперечно, вимагає від науковців та практиків вивчення закордонного досвіду

© Горбач Д. О., 2014

організації та діяльності подібних підрозділів. Сучасні прагнення України щодо інтеграції у світовий правоохоронний простір мають ґрунтуватися на аналізі та дослідженні кращих прикладів у галузі охорони громадського порядку та громадської безпеки, дослідженні діяльності державних інституцій закордонних країн, які виконують завдання із підтримання миру та правопорядку, що надає цій публікації відповідної актуальності.

Питанням діяльності воєнізованих підрозділів із правоохоронними функціями деяким чином були присвячені праці А. В. Бикова, П. М. Бирюкова та І. О. Смородінскової, І. Гридасова, В. Л. Костюка [1–4]. Однак зазначеним працям здебільшого не властивий загально-системний підхід, крім того, вони окреслюють діяльність лише окремих воєнізованих підрозділів без проведення порівняльного аналізу.

Метою цієї публікації є проведення системного порівняльного аналізу функціонування військових формувань закордонних країн з правоохоронними функціями та окреслення можливих шляхів імплементації їх досвіду у діяльність Національної гвардії України.

У багатьох країнах існують воєнізовані формування, які залучаються до виконання правоохоронних функцій, проте їх назва, організація та завдання, звичайно, різняться залежно від історичних передумов розвитку країни, її територіального та державного устрою.

У Франції до воєнізованих формувань, які мають правоохоронні функції, можна віднести насамперед підрозділи жандармерії (Gendarmerie Nationale або GN). Жандармерія – це особливі підрозділи поліції, які до 2010 року перебували у підпорядкуванні Міністерства оборони Франції, зараз вони перейшли під юрисдикцію Міністерства внутрішніх справ Франції. Службовці жандармерії зберігають свій статус військових, крім того, військовий порядок її організації змінився дуже несуттєво [2; 5]. Національна жандармерія Франції декларує певні напрями власної діяльності (їх ще можна назвати функціями) [6]:

а) *інформаційно-розвідувальна*. Національна жандармерія несе відповідальність за запобігання і припинення діяльності іноземних держав чи організацій щодо виявлення і нейтралізації зовнішніх загроз: тероризму, розповсюдження ядерної, біологічної, хімічної зброї, кібератак, а також бере участь у державних програмах з питань економічної розвідки;

б) *забезпечення громадської безпеки*. У мирний час Національна жандармерія виконує суто поліцейські функції, які спрямовані на підтримання громадського порядку та громадської безпеки, боротьби із правопорушеннями;

в) *протидія тероризму та організованим злочинним угрупованням*. Захисна функція жандармерії виявляється в тім, що вона має власні мобільні бригади втручання, мобільні групи на морських, повітряних і транспортних ділянках, спеціалізовані групи для боротьби

із терористичними угрупованнями (GSGN). Сили жандармерії виконують завдання в рамках зовнішніх операцій, здійснюють деякі розвідувальні функції відповідно до національних або міжнародних мандатів ООН, НАТО та ЄС;

г) *участь у роботі судових приставів*. Підрозділи жандармерії здійснюють свою діяльність у взаємодії зі судовою владою в рамках взаємодопомоги у кримінальних справах та програми діяльності судових приставів. Оперативна діяльність усіх підрозділів і служб жандармерії, які сприяють здійсненню судових розслідувань, контролюється і координується Управлінням у кримінальних справах (ОСА);

г) *боротьба з кіберзлочинністю*. У структурі жандармерії діє Департамент технічної служби правових досліджень та документації (STRJD). Він контролює мережу за допомогою функції пошуку з метою протидії вчиненню злочинів проти особи і власності, а також припинення розповсюдження незаконних даних в Інтернет;

д) *безпека дорожнього руху*. Національна жандармерія несе відповідальність за моніторинг життєво важливих мереж периферійних (сільських) доріг Франції. Після указу Президента Франції від 14 липня 2002 року жандармерія реорганізувала свою діяльність шляхом застосування систем автоматизованого контролю за безпекою дорожнього руху, використання приладів, які фіксують стан алкогольного сп'яніння водіїв. Крім того, жандармерія проводить профілактичну роботу серед власників транспортних засобів, спрямовану на попередження аварій та нещасних випадків.

Місцеві підрозділи жандармерії існують у всіх територіальних одиницях країни як окремі формування. У Франції існують жандармські регіони, що були створені в 2005 році під час реформи зі спрощення структури жандармерії. Генерал, командувач жандармським регіоном, знаходиться в штаб-квартирі зони захисту. Йому підпорядковані всі мобільні жандармські підрозділи, розташовані в межах цієї зони. Територіальні формування жандармерії поділяються на окремі підрозділи – це командні формування департаментської жандармерії на департаментському рівні. Підрозділ ділиться на роти (compagnies). В основному вони розквартировані по жандармським департаментам і поділяються на територіальні бригади [2; 7].

Територіальні підрозділи жандармерії доповнюються різними підрозділами спеціального призначення: науково-дослідними, які займаються виключно функціями судової поліції і допомагають територіальним бригадам проводити дослідження, що потребують спеціальних знань, підрозділами втручання, моторизованими бригадами та загонами з безпеки дорожнього руху, повітряними підрозділами [8].

До спеціальних підрозділів жандармерії Франції належать:

– військова жандармерія, що виконує як загальні завдання жандармерії (захист населення і його власності, запобігання правопорушенням, судові, адміністративні та військові розслідування), так

і специфічні функції поліції, охорони і безпеки (контроль військових зон і об'єктів у місцях розташування, контроль осіб і транспортних засобів на охоронюваних підприємствах, охорона майна і важливих документів);

– жандармерія цивільної авіації, завданнями якої є контроль авіаперевезень, попередження катастроф, нещасних випадків, охорона будівель цивільної авіації, представників влади, літаків, попередження злочинів і правопорушень;

– берегова охорона, що забезпечує безпеку морських суден, спостереження в районах територіальних вод Франції, захист портових споруд. Ці підрозділи також можуть здійснювати загальні функції жандармерії у разі необхідності;

– підрозділи повітряної жандармерії, що здійснюють адміністративні, поліцейські та військові функції на об'єктах повітряних сил Франції, в тому числі й за кордоном. Завдання цього виду жандармерії: забезпечення громадської безпеки, військова, адміністративна і судова поліцейська діяльність, забезпечення захисту повітряного простору [9].

Наступна країна, яка буде нами досліджена, це Королівство Нідерланди. Королівська жандармерія Нідерландів (Marechaussee)¹ є одним із чотирьох та військових відомств у країні і є військовою організацією, яка в мирний час функціонує як частина звичайної національної поліцейської служби для виконання правоохоронної функції держави. Королівська жандармерія Нідерландів має статус, рівний статусу поліції, та широкий спектр завдань у таких галузях:

а) національна безпека: охорона об'єктів, спеціальних церемоній, особиста охорона, охорона спеціальних перевезень, безпека цивільної авіації, поліцейські функції в цивільних аеропортах;

б) поліцейські завдання для Міністерства оборони;

в) підтримання громадського миру і порядку, міжнародні спецоперації;

г) застосування законодавства щодо іноземців, прикордонний контроль, підтримка процедур надання притулку;

ґ) сприяння силам поліції у ліквідації наслідків аварій, катастроф та стихійних лих;

д) розслідування кримінальних злочинів [10].

Структурно підрозділи Королівської жандармерії поділяються на 5 районів відповідальності:

– округ національних та міжнародних операцій (Nieuw Milligen);

– південно-східний округ (Zwolle);

– округ Schiphol (Schiphol);

– західний округ (Amsterdam);

– південний округ ('s-Hertogenbosch);

– персонал командуючого силами жандармерії (Den Haag);

¹ Інший варіант перекладу: «Королівська військова поліція».

– національний центр для підготовки та підвищення кваліфікації (Arelidoorn) [11].

В Іспанії військовими формуваннями з правоохоронними функціями є Цивільна гвардія, вищим органом якої є Генеральний директорат поліції і Цивільної гвардії, що знаходиться у відомстві Державного департаменту безпеки Міністерства внутрішніх справ Іспанії. До обов'язків іспанської Цивільної гвардії входить:

– забезпечення громадської безпеки і підтримання громадського порядку на території Іспанії;

– забезпечення спостереження, контролю та захисту громадських місць і об'єктів загального користування;

– запобігання злочинам;

– організація фіскального захисту держави від проявів контрабанди та шахрайства (прикордонний поліцейський контроль, митний контроль, виявлення мереж і каналів нелегальної імміграції тощо);

– забезпечення порядку і безпеки на міжміських автомобільних магістралях;

– сприяння та організація допомоги і захисту цивільного населення у разі виникнення надзвичайних ситуацій (катастроф);

– сприяння судовій поліції, судовим трибуналам і співпраця з прокурорськими органами в розслідуванні злочинів, затриманні підозрюваних осіб, підготовці технічних поліцейських звітів, збір свідчень свідків і захист свідків;

– збір та аналіз інформації, що має відношення до громадської безпеки, особливо – до організації терористичної діяльності;

– організація переміщення ув'язнених, заарештованих і свідків;

– охорона зброї та вибухових речовин [12].

Іспанська Цивільна гвардія має чотирирівневу структуру, яка, в цілому, відповідає адміністративно-територіальному поділу країни, а саме: 2100 поліцейських ділянок, 200 груп, 57 провінційних управлінь і 17 регіональних областей [13].

Корпус карабінерів Італії – це специфічне воєнізоване формування, що наділено великим спектром поліцейських повноважень. При вирішенні військових завдань карабінери підпорядковуються Міністерству оборони, при вирішенні завдань поліцейського характеру – Міністерству внутрішніх справ Італії.

Як частина збройних сил карабінери виконують такі обов'язки:

а) захист нації, її установ та ресурсів у разі національного лиха;

б) участь у військових операціях в Італії та за кордоном, миротворчі операції за кордоном, надання допомоги місцевій поліції на ділянках, де необхідні сили з підтримки правопорядку;

в) здійснення функцій військової поліції у збройних силах;

г) здійснення функцій судової військової поліції;

г) забезпечення безпеки італійських дипломатичних установ за кордоном;

д) здійснення мобілізації.

Як частина поліції карабінери виконують такі обов'язки:

- а) охорона судового та громадського порядку, а також забезпечення громадської безпеки;
- б) захист національних громадянських інститутів у зонах лиха і допомога місцевому населенню [14].

Закон дозволяє мати у складі корпусу карабінерів слідчі та оперативні підрозділи. Більш того, у структурі корпусу карабінерів є відділи для боротьби з порушеннями у сфері сільського господарства і трудового законодавства, для боротьби зі злочинами в банківській сфері. Всі структурні підрозділи корпусу карабінерів діляться на дві гілки: територіальні, які виконують завдання в конкретній місцевості, і мобільні, призначені для посилення територіальних структур у разі ускладнення обстановки в тій чи іншій провінції.

До складу корпусу карабінерів входять дві мобільні бригади. Перша дислокується в Римі і складається з 11 батальйонів оперативного втручання і гірського полку. До 2-ї мобільної бригади зі штабом у Ліворно входять група спеціального втручання «Gruppo d'intervento speciale» (GIS), що спеціалізується на спецопераціях зі звільнення заручників, 1-й полк парашутистів «Tuscania», 7-й і 13-й полки оперативного втручання. Крім цього, до складу командування входять спецпідрозділ, що виконує функції особистої охорони перших осіб держави, і група спецоперацій «ROS», що відповідає за боротьбу з організованою злочинністю і розкриття особливо тяжких кримінальних злочинів [15].

У Республіці Болгарії структура правоохоронних органів дещо подібна до українських, проте підрозділу, який би мав назву Національної гвардії, не існує. Подібні до її функції виконують МВС Болгарії та армійські підрозділи. Після реформи Міністерства внутрішніх справ улітку 2014 року структуру МВС Болгарії складають:

1. Генеральна дирекція «Кримінальна поліція».
2. Генеральна дирекція «Охоронна поліція»:
 - дирекція «Жандармерія»;
 - зональні відділення жандармерії.
3. Генеральна дирекція «Прикордонна поліція», у складі якої діє дирекція «Міграція».
4. Генеральна дирекція «Пожежна безпека та захист населення» [16].

Отже, особливістю структури поліції Болгарії є те, що в її складі діє прикордонна поліція, підрозділи з надзвичайних ситуацій та жандармерія, що мають власними завданнями боротьбу з порушеннями громадського порядку, ліквідацію наслідків аварій та катастроф, а також недопущення порушень державного кордону.

Відповідно до законів Республіки Болгарії «Про Міністерство внутрішніх справ» і «Про устрій та діяльність Міністерства внутрішніх справ» дирекція «Жандармерія»:

- бере участь у підтримці громадського порядку під час проведення масових заходів;

- виконує спеціальні операції з відновлення, підтримки та охорони громадського порядку;
- бере участь в охороні громадського порядку в різних типах криз;
- бере участь у припиненні терористичних актів;
- бере участь у поліцейських операціях та спільних операціях з іншими державними органами;
- забезпечує охорону стратегічних об'єктів безпеки, дипломатичних представництв та інших об'єктів на договірній основі;
- забезпечує безпеку спеціальних вантажів;
- припиняє незаконне втручання в діяльність державних органів і посадових осіб;
- проводить профілактичну та інформаційно-аналітичну роботу щодо попередження та припинення порушень громадського порядку на території залізничної інфраструктури та залізничного транспорту в країні [17; 18].

Національна гвардія США – це військовий і правоохоронний інститут виконавчої влади Сполучених Штатів. Національна гвардія являє собою воєнізовані частини і підрозділи організованого резерву сухопутних військ і ВПС. Національна гвардія є у кожному штаті, а її формування підпорядковуються президенту США і губернаторам штатів. На території штату підрозділами Національної гвардії в частині, що стосується планування бойової підготовки, набору добровольців, просування по службі та інших адміністративних питань, керують генерал-ад'ютант, який фактично є начальником штабу при губернаторові, а також командири з'єднань і частин Національної гвардії. Однак за рішенням президента формування Національної гвардії можуть перепідпорядковуватися Міністерству оборони і використовуватися в інтересах об'єднаного командування збройних сил.

Координація питань формування підрозділів, організації бойової підготовки, матеріально-технічного забезпечення, а також зв'язку між федеральними відомствами і владою штатів здійснюються через відповідні управління сухопутних військ і військово-повітряних сил Національної гвардії. У середині країни Національна гвардія залучається до боротьби зі стихійними лихами, пожежами і техногенними катастрофами, припиняє масові заворушення, патрулює вулиці під час мітингів і демонстрацій. За межами США гвардія бере участь практично у всіх великих американських військових операціях. Чисельність підрозділів Національної гвардії для кожного штату встановлюється федеральним і місцевим законодавством пропорційно до чисельності населення. Фінансування утримання цих формувань здійснюється по двох лініях: за рахунок федерального бюджету (90 %) і за рахунок коштів штатів (10 %).

Частини та підрозділи Національної гвардії комплектуються на добровільних засадах громадянами, які відслужили дійсну військову службу або пройшли обов'язкову підготовку в частинах або навчальних

центрах регулярних збройних сил. Офіцерський склад комплектується колишніми офіцерами регулярних збройних сил, випускниками курсів військової підготовки офіцерів резерву, а також особами, які закінчили офіцерські кандидатські школи. Із особовим складом Національної гвардії проводяться заняття з бойової та спеціальної підготовки (48 чотиригодинних занять і місячні табірні збори щорічно), решту часу вони працюють за своєю основною, цивільною, спеціальністю. Крім того, в мирний час раз на п'ять років гвардійці можуть на 12 місяців залучатися до виконання завдань, які властиві регулярним збройним силам [3; 19; 20].

Проведене нами дослідження дозволяє сформулювати деякі **висновки та узагальнення**:

1. Структура та особливості діяльності воєнізованих формувань з правоохоронними функціями різняться залежно від національних особливостей, державного устрою країни, а також від геополітичної обстановки та сучасних викликів національній безпеці країни.

2. У більшості країн такі підрозділи мають назву жандармерії або національної гвардії, хоча є і власні назви: карабінери (Італія), Цивільна гвардія (Іспанія).

3. Підпорядкування цих підрозділів теж різне: в одних країнах вони є складовою Міністерства внутрішніх справ (Франція, Іспанія, Нідерланди), в інших – Міністерства оборони (США).

4. Основні функції, які виконують воєнізовані підрозділи з правоохоронними функціями:

- захист державної незалежності від зовнішньої агресії;
- боротьба з тероризмом та звільнення заручників;
- припинення та ліквідація масових заворушень;
- участь у загальновійськових операціях;
- боротьба зі злочинністю;
- попередження правопорушень на транспорті;
- охорона державних установ;
- сприяння органам держави у ліквідації наслідків аварій, катастроф, стихійних лих.

5. Досвід організації та діяльності таких підрозділів заслуговує на використання і в нашій країні в частині:

- розбудови підрозділів спеціального призначення Національної гвардії;
- використання сил Національної гвардії на транспорті;
- створення мобільних підрозділів Національної гвардії, які мають стати силами оперативного реагування на певних територіях;
- виконання функцій військової поліції;
- участі у миротворчих операціях;
- проведення «польових» криміналістичних досліджень;
- охорони перших осіб держави, державних органів влади.

Перспективними напрямками подальших досліджень можна вважати вироблення конкретних пропозицій щодо оптимізації правової

основи діяльності Національної гвардії України та її організаційної структури.

Список використаних джерел: 1. Смородинскова И. А. Национальная гвардия США: организационно-правовой аспект деятельности : монография / И. А. Смородинскова, А. В. Быков. – М. : ВНИИ МВД России, 2004. – 97 с. 2. Бирюков П. Н. Полиция Франции. Жандармерия / Бирюков П. Н. // Евразийский юридический журнал. – 2009. – № 10 (17) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.eurasialaw.ru/index.php?option=com_content&view=article&id=910:2010-07-27-06-23-02&catid=121:2010-07-26-07-50-29. 3. Гридасов И. Разные судьбы национальных гвардий / Игорь Гридасов // УНИАН [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unian.net/politics/898669-raznyie-sudbyi-natsionalnyih-gvardiy.-html>. – 20.03.2014. 4. Костюк В. Л. Міжнародний досвід діяльності патрульної служби при забезпеченні охорони громадського порядку [Електронний ресурс] / В. Л. Костюк // Криміналістичний вісник. – 2010. – № 2 (14). – С. 145–152. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/krvis/2010_2/145-152.pdf. 5. Лютых С. Полиция Франции [Електронний ресурс] / Сергей Лютых // Петровка, 38. – 2011. – № 30 (218). – Режим доступу: <http://petrovka-38.com/item/politsiya-frantsii>. 6. Sécurité publique [Електронний ресурс] / Gendarmerie Nationale Ministère de l'Intérieur. – Режим доступу: <http://goo.gl/4LV6AF>. 7. Maintien de l'ordre [Електронний ресурс] / Gendarmerie Nationale Ministère de l'Intérieur. – Режим доступу: <http://www.gendarmerie.interieur.gouv.fr/Sites/Gendarmerie/Presentation/securite/MO>. 8. La gendarmerie départementale [Електронний ресурс] / Gendarmerie Nationale Ministère de l'Intérieur. – Режим доступу: <http://goo.gl/Ev2GeQ>. 9. Les gendarmes spécialisées [Електронний ресурс] / Gendarmerie Nationale Ministère de l'Intérieur. – Режим доступу: <http://goo.gl/6jvvL0>. 10. Tasks of the Royal Netherlands Marechaussee [Електронний ресурс] / Royal Netherlands Marechaussee. – Режим доступу: <http://goo.gl/OtrLna>. 11. Royal Netherlands Marechaussee units [Електронний ресурс] / Royal Netherlands Marechaussee. – Режим доступу: <http://goo.gl/L3D0LI>. 12. Country Profiles of Participating and Partner : States. Spain [Електронний ресурс] / OSCE Polis. – Режим доступу: http://polis.osce.org/countries/details?item_id=36. 13. Estructura y organización [Електронний ресурс] / Guardia Civil. – Режим доступу: <http://www.guardiacivil.es/es/institucional/estructuraorganizacion/index.html>. 14. Carabinieri [Електронний ресурс] / Arma dei Carabinieri. – Режим доступу: <http://www.carabinieri.it>. 15. Андреев Е. Карабинеры нашей эры [Електронний ресурс] / Евгений Андреев // Петровка, 38. – 2014. – № 14 (9419). – Режим доступу: <http://petrovka-38.com/category/nomer-14-9419-ot-23-aprelya-2014>. 16. Структура и численность [Електронний ресурс] / Министерство на вътрешните работи [Република България]. – Режим доступу: http://www.mvr.bg/Za_MVR/struktura.htm. 17. Закон за Министерството на вътрешните работи [Електронний ресурс] : обн. от 27 Юни 2014 г. – Режим доступу: <http://goo.gl/iDS32z>. 18. Правилник за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи [Електронний ресурс] : обн. 22 Юли 2014 г. – Режим доступу: <http://goo.gl/9DN3xl>. 19. A path with purpose [Електронний ресурс] / United States Army National Guard. – Режим доступу: <http://www.nationalguard.com/careers>. 20. Guard FAQs [Електронний ресурс] / United States Army National Guard. – Режим доступу: <http://www.nationalguard.com/guard-faqs>.

Надійшла до редколегії 15.12.2014

Горбач Д. О. Опыт организации деятельности военных формирований государства с правоохранительными функциями и возможности его использования в Украине

Рассмотрены особенности деятельности военизированных формирований с правоохранительными функциями США и стран Европы. Исследована деятельность подразделений жандармерии Болгарии, Нидерландов и Франции, корпуса карабинёров Италии, Гражданской гвардии Испании, Национальной гвардии США. На основании анализа правового статуса и организационного построения указанных органов предложены направления использования опыта их работы в деятельности Национальной гвардии Украины.

Ключевые слова: Национальная гвардия, жандармерия, карабинёры, военизированные формирования с правоохранительными функциями, правоохранительная деятельность.

Horbach D. O. Some issues of the state's military units with law enforcement functions' activity organization and the possibility of their usage in Ukraine

The objective of the article is a systematic comparative analysis of foreign countries military forces with law enforcement functions functioning and to outline possible ways of implementing their experience in the activities of the National Guard of Ukraine.

Modern Ukraine's aspirations concerning integration into the international law enforcement space should be based on the analysis and research of the best examples in the field of public order and public safety, studying the activity of public institutions of foreign countries undertaking the task of maintaining the peace and public order that makes corresponding relevance to this publication. Many countries have paramilitary forces involved in fulfilling law enforcement functions, but their name, organization and tasks vary depending on the historical background of the country's development, its territorial and state system.

The author of the article considers the peculiarities of the activity of paramilitary units with law enforcement functions from the US and European countries. The activities of gendarmerie units of Bulgaria, the Netherlands and France, the Carabinieri Corps of Italy, the Civil Guard of Spain, the National Guard of the United States are researched. Based on the analysis of the legal status and organizational structure of the mentioned agencies some ways of using their experience in the National Guard of Ukraine are offered.

The practical significance of the work is the fact that that considering defined theoretical positions we may develop specific recommendations for improving the current legislation, which in case of their implementation will make possible to increase the effectiveness of the National Guard of Ukraine in realizing the state's law enforcement function.

Keywords: National Guard, Gendarmerie, Carabinieri, paramilitary forces with law enforcement functions, law enforcement activity.

